

Monica Nicolau - Verde

Alergi.

Pe *treadmill*. Cu castile în urechi, în sort chiar dacă afara nu e vremea atât de caldă.

Pîna la urmă cine mai știe cum ar trebui să fie vremea afara, care-i temperatura normală pentru anotimpul... care anotimp?

Pîna la sală ai venit cu mașina, tu și alți cîțiva. Afara plouă marunt, cauciucurile nu prea te mai țin cînd pui frîna, patinează, dar eh, doar n-o să te plouă pe tine, ai și tu un nivel, ești și tu cineva.

Alergi.

Oxigenul aleargă și el prin vene, le mai destupă, acidul lactic se cuibărește printre fibre, da, începi să obosești, dar parca gîndești mai rapid, ah ce bine-a fost, ți-au transpirat palmele și spatele. Genunchiul tot scîrțîie, și la fiecare pas îți simți fundul cel mare și soldurile cazîndu-ți, venind după tine, alergînd în ritmul lor propriu. O să mai vii, trebuie să te pui în formă.

Alergi. Mai încet. Ți-au alunecat ciorapii și deja te uiti la ceas.

- Cînd ai alergat ultima dată afara?

- La aer? Nu e indicat, știi bine.

Oprești banda și întinzi mîna spre tubul de oxigen în timp ce te stergi pe fața de transpirație.

- Dar știi bine că oxigenul ăla e produs în laborator, nu?

- Nu. Adică da, he he, normal, firește, ei și?

- Cînd ai fost la mare ultima dată?

- Acum.. cîțiva ani buni. Pe cînd mai era încă drumul. Dar deja mirosea cam urît. Era și un fel de spumă la margine, gardienii spuneau că n-ar fi indicat să pasim pe zona aia, cine știe. Incomparabil față de Sea Breeze, parfumul de mașină. Ți-am mai spus.

- Defineste 'foarte bun' cînd vorbești despre un carton impregnat cu chimicale, te rog.

- Lăsa sarcasmele, știi la ce mă refer. La o combinație de mirosuri care amintesc de aer proaspăt, un pic sărat, un pic picant, așa cum e... Sea Breeze din mașină, ți-am mai spus.

- Aha. Ai și carton cu miros 'verde'?

- Da. Dar îl folosim mai mult la baie.

- Mirosul de brad ... la baie.
- Da, ce mare lucru?
- Mirosul de padure la buda. Ca si cum ai zice ca te usurezi în padure. Îti golesti matele mai usor asa?
- ... ?
- Pai nu, ca chiar ma enervez. Adica ai miros de mare în masina, dar marea acum pute. Si ai miros de padure la toaleta.. Cînd ai fost ultima data în padure?
- Si mai demult decît la mare, daca ma gîndesc bine.
- Grozav. Unde-ti petreci tu concediile?
- Ha ha. Pai, cînd am timp liber, nu prea plec d-acasa. În fine, poate ies serile cu amicii, dar altfel.. nu prea ies. Pai na, fiecare plecare costa.
- Costa.
- Da...
- Bun, cînd ai fost ultima data în padure, pe unde-ai fost? Cum a fost?
- Aaa.. eram într-o tabara, si am fost la o margine de oras, nu mai stiu cum îi zicea... Stateam la hotel si peste drum de noi erau brazii si un pîrîu. Brazilii se uscasera de mult si pîrîul era cam galben. Într-o padure asa ca-n filme n-am fost niciodata.
- La munte?
- Mnu.. n-am urcat niciodata pe munte, daca la asta te referi. Bunica-miu îmi povestea ca obisnuia sa urce pe munte, dar nici eu, nici tata n-am facut dintr-astea.
- Alpinism îi zicea.
- Dap, fantastic, n-am mai auzit cuvîntul asta de la bunica-miu...
- Si bunica-ta îti povestea cum îngrijea plante de apartament, probabil.
- De fapt, da, chiar ai dreptate. Încercase sa ma-nvete si pe mine sa am grija de plante, dar.. nu s-a prins nimic de mine, din pacate.
- Dap. Carti ai?
- Mai am cîteva.
- Si cînd le-ai dat, ce libertati ti-ai luat cu ele?
- Aa.. mai nimic, mi-am rezolvat niste întîrzieri la plati, credite, d-astea.
- Pai n-ai facut deloc bine.

- Dap, am auzit ca sînt locuri unde se pot folosi mai înțelept cartile.

Te-am dus aproape cu forta la cinematograful. Aveai la tine o carte cam subtire, am plusat cu cardul meu ca sa-ti acopar diferenta pentru ca merita. Filmul, nu tu, sarman nestiutor. Era un film bun, un film cu mesteceni si fagi si brazii, era chiar genul de padure pe care voiam sa o vezi. Ai privit pentru prima data lumina filtrata de frunzele verzi, ai vazut cum se topea zapada pe scoarta pomilor, ai vazut cum cresc mugurii, fîneata plina de flori si de insecte benefice, muschiul, frunzele îngalbenite toamna...

Ei bine, eu le stiu pentru ca le-am trait! Eu am fost într-o padure, tu n-ai sa traiesti senzatia decît cu ajutorul hologramelor si al senzorilor. Eu stiu cum e într-o padure, stiu cum e sa privesti cerul printre frunze, stiu cum e sa o auzi fosnind. Stiu mirosul de pamînt reavan, dadeam cîteva frunze la o parte si aparea pamîntul nou si negru. În padure erau rîuri cu pietre rotunjite de apa, cu nisip fin de piatra care scilpea marunt - tu n-ai habar. Stiu ca rasina e lipicioasa, stiu diferenta între brad si pin, stiu cum e sa stai întins într-o fîneata sa auzi gîzele. Am fost si într-o livada, o padure care înfloreau, ce stii tu, nici n-as putea sa-ti explic cum vine asta, si nici nu cred ca te-ar interesa. Stiu mirosul padurii, de mii de ori mai bun ca spreiturile tale de la baie, ca flacoanele de parfumel spalacit la care te-ai bucurat atît.

Ma uit la tine cum te bucuri pentru parfumul de padure în sticla mata primit la plecare. Poate n-o sa-l folosesti tot la buda. La urma urmei, nici nu-mi pasa ce-ai sa faci cu el.

Ai insistat sa mergem la un bar si ai vorbit toata seara despre film. Te-a marcat, ziceai. Verdele padurii de foioase, oh. O sa tii cartile care ti-au mai ramas pentru evenimente d-astea, desigur, vai, dar cum n-ai stiut.

- Chelner, înca doua doze de oxigen. Da-mi voie, e placerea mea, ah, ce film ...